

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 796/44, Praha 1

PSČ 110 00

Č.j.: ČOI 106014/23/O100/HI/Št

Dne: 25. 8. 2023

Sp. zn. ČOI 139967/22/1000

COIX01RCP6M

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), ve spojení s ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), o odvolání:

obviněné, společnosti **OMAR oil, s.r.o.**, se sídlem Zajíčkova 67, 273 41 Brandýsek, IČO: 27457818, podaném proti rozhodnutí inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a Hl. m. Prahy ze dne 2. 8. 2023, č. j. ČOI 84249/23/1000, kterým jí byla uložena úhrnná pokuta ve výši **500.000,- Kč** (slovy: pět set tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách a pro porušení ust. § 3 odst. 1 písm. d) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění (dále jen „ZOS“), a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. a) ZOS, a kterým jí dále bylo v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto**:

I. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se napadené rozhodnutí mění takto:

Slova „úhrnná pokuta ve výši 500.000,- Kč (slovy: pět set tisíc korun českých)“ se nahrazují slovy „úhrnná pokuta ve výši 200.000,- Kč (slovy: dvě stě tisíc korun českých)“.

II. Ve zbytku se napadené rozhodnutí podle ust. § 90 odst. 5 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1103341023, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1103341023, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a byly shledány důvody pro snížení uložené pokuty.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že při kontrole provedené dne 9. 11. 2022 u čerpací stanice PHM, na adrese Pivovarská ev. č. 96, 273 41 Brandýsek:

- prodávala pohonnou hmotu motorová nafta (pod názvem Diesel) nesplňující požadavek na jakost stanovený § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 516/2020 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty a provedení některých dalších ustanovení zákona o pohonných hmotách (dále jen „vyhláška č. 516/2020 Sb.“) s odkazem na ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť ve sledovaném ukazateli jakosti bod vzplanutí P. M. byla u odebraného vzorku č. 314/10/22/V zjištěna hodnota 47,5 °C, přičemž povolená minimální hodnota stanovená technickou normou ČSN EN 590 při zahrnutí nejistoty měření (podle ČSN EN ISO 4259) je 53 °C, prodávaná pohonná hmota tak nevyhověla limitním hodnotám jmenované technické normy;
- současně prodávala pohonnou hmotu automobilový benzín bezolovnatý super (BA 95) nesplňující požadavek na jakost stanovený § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 516/2020 Sb. s odkazem na ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť ve sledovaném ukazateli jakosti konec destilace byla u odebraného vzorku č. 315/10/22/V zjištěna hodnota 260 °C, přičemž technickou normou ČSN EN 228+A1 povolená maximální hodnota při zahrnutí nejistoty měření (podle ČSN EN ISO 4259) je 214 °C, prodávaná pohonná hmota tak nevyhověla limitním hodnotám jmenované technické normy.

Dále je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 písm. d) ZOS a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. a) ZOS, kterého se dopustila tím, že jako prodávající při kontrole provedené dne 9. 11. 2022 u čerpací stanice PHM, na adrese Pivovarská ev. č. 96, 273 41 Brandýsek, použila k prodeji pohonných hmot výdejní stojan značky ADAST typ 8994.755/COM/VR2 M, výr. č. 086/98/XVII, který byl označen již neplatným úředním ověřením „*CM19*“ a v době kontroly nebyla žádným způsobem (včetně kmenových listů k výdejnímu stojanu) doložena informace o kalibraci s platným úředním ověřením.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena úhrnná pokuta ve výši 500.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podala jmenovaná společnost (dále jen „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém se odvolává proti výroku II., tj. proti výši uložené pokuty.

Odvolatel uvádí, že na základě vyrozumění před vydáním rozhodnutí zaslal orgánu prvního stupně doklady o svých majetkových poměrech, a to daňové přiznání za rok 2021 a za rok 2022 včetně všech souvisejících příloh. Smlouvu a doklady o prodeji čerpací stanice nepřiložil z důvodu, že prodej byl uskutečněn až v roce 2023. Vzhledem k tomu, že účetní období za rok 2023 nebylo dosud uzavřeno, výsledky společnosti a její osobní a majetkové poměry by tedy byly neúplné a zkreslující.

Pokud jde o likvidaci společnosti, odvolatel již má od advokáta zpracovaný postup a hned v měsíci září s likvidací započne.

Má za to, že orgán prvního stupně nevezl tyto skutečnosti v potaz a že jsou dány důvody pro snížení uložené pokuty.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila přestupků uvedených ve výroku napadeného rozhodnutí, a tyto přestupky jí byly bezpečně prokázány. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí. Odvolací orgán však shledal důvody pro snížení uložené pokuty.

Vzhledem k tomu, že odvolatel brojí jen proti výši uložené pokuty, zabýval se odvolací orgán odůvodněností výše uložené pokuty a dále posuzoval majetkovou situaci odvolatele s ohledem na to, zda pokuta ve výši 500.000,- Kč není pro odvolatele likvidační.

Pokuta byla uložena jako úhrnná, byla použita absorpční zásada ukládání trestů v případě souběhu více přestupků. Podle ust. § 41 odst. 1 zákona o přestupcích *za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.* Vzhledem k tomu, že oba přestupky, ze kterých je odvolatel viněn, jsou stejně trestné, za oba je možné uložit pokutu až do výše 5.000.000,- Kč, bylo posuzováno, který ze spáchaných přestupků je závažnější. Jako závažnější byl posouzen přestupek podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, konkrétně bylo nejzávažnějším zjištěním nedodržení jakostních požadavků u odebraného vzorku automobilového benzínu. Ke spáchání přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. a) ZOS bylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti [ust. § 40 písm. b) zákona o přestupcích].

Správní orgán se zabýval relevantními kritérii pro určení výměry trestu danými ust. § 37 a násl. zákona o přestupcích. Zjištěná odchylka u automobilového benzínu (46 °C) byla hodnocena v neprospěch odvolatele, zatímco k odchylce u motorové nafty (5,5 °C) nebylo přihlédnuto ve prospěch ani v neprospěch odvolatele. Polehčující okolnost byla shledána v tom, že se ve sledovaném období jedná o první porušení právních předpisů ze strany odvolatele.

Orgán prvního stupně dále hodnotil ve prospěch odvolatele ekonomickou situaci v České republice ovlivněnou pandemií viru SARS-CoV-2. K tomu odvolací orgán uvádí, že v době provedení kontroly (listopad 2022) ani poté již žádná omezení v souvislosti s pandemií neplatila, nicméně ekonomickou situaci v České republice lze vzít v potaz tak, jak učinil orgán prvního stupně, vzhledem k současné vysoké míře inflace a vysokým cenám energií (zejména v době kontroly).

Nad rámec hodnocení učiněného orgánem prvního stupně má odvolací orgán za to, že je třeba přihlídnout ve prospěch odvolatele též k tomu, že se správním orgánem řádně spolupracoval, ihned zjednal nápravu, o čemž správní orgán bez prodlení informoval, dále k tomu, že odvolatel provozoval pouze jednu čerpací stanici, a to na okraji malé obce při silnici III. třídy spojující obce Brandýsek a Vrapice.

Co se týče majetkové situace odvolatele, vycházel odvolací orgán z doložených podkladů, kterými jsou příznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2021 a za rok 2022, rozvahy ve zkráceném rozsahu ke dni 31. 12. 2021 a ke dni 31. 12. 2022, výkazy zisku a ztráty v plném rozsahu ke dni 31. 12. 2021 a ke dni 31. 12. 2022. Z těchto dokumentů plyne, že odvolatel v roce 2022 utržil za prodej zboží [redacted] roční úhrn čistého obrátu se rovnal [redacted] a odvolatel vykázal záporný výsledek hospodaření [redacted]. Ke dni 31. 12. 2022 měl oběžná aktiva ve výši [redacted] naproti tomu využíval cizích zdrojů ve výši [redacted]. V roce 2021 činily tržby odvolatele za prodej zboží [redacted] roční úhrn čistého obrátu byl [redacted] a výsledek hospodaření se rovnal [redacted]. Odvolatel měl ke dni 31. 12. 2021 oběžná aktiva v hodnotě [redacted] (v minulém účetním období [redacted]), na druhou stranu cizí zdroje činily [redacted] (v minulém účetním období [redacted]). Stálá aktiva odvolatele měla v obou sledovaných obdobích hodnotu [redacted].

Z těchto údajů je zřejmé, že finanční situace odvolatele není příznivá, pasiva odvolatele výrazně převyšovala jeho aktiva. Odvolatel též v posledních dvou letech hospodařil se záporným výsledkem. Odvolací orgán také přihlédl k tomu, že odvolatel již čerpací stanici neprovozuje. Toto tvrzení odvolatele jednoduše ověřil při vyhledání této čerpací stanice v internetovém vyhledávači Google, kde je k ní uvedeno: „Trvale uzavřeno“. Vzhledem k tomu, že prodej čerpací stanice ani chystanou likvidací společnosti odvolatel nedoložil a z veřejných zdrojů nelze tyto informace ověřit (na rozdíl od informace o uzavření čerpací stanice), odvolací orgán nemohl tyto skutečnosti zohlednit při svém rozhodování.

Likvidační pokutou se podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, rozumí sankce, „*která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty, a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.*“ Odvolací orgán má s ohledem na výše uvedené za to, že pokuta ve výši 500.000,- Kč by mohla sama o sobě způsobit, že odvolatel nebude schopen hradit běžné provozní náklady.

Nezतोžňuje se tedy se závěry orgánu prvního stupně, že by nebyly dány důvody, pro které by bylo možné pokutu snížit. Nelze zejména souhlasit s vyjádřením orgánu prvního stupně ohledně rozporuplnosti tvrzení odvolatele, které shledal v tom, že: „*tato na straně jedné uvádí, že je prakticky bez majetku a na straně druhé navrhuje snížení pokuty, resp. nabízí zaplacení*“

pokuty ve výši 50 tis. Kč.“ Odvolací orgán v tomto žádnou rozporuplnost nespatřuje – odvolateli byla orgánem prvního stupně uložena pokuta ve výši 500.000,- Kč, kterou považuje s ohledem na jeho majetkové poměry za likvidační, je proto naopak zcela logické, že odvolatel, vědom si svých provinění, v odporu proti příkazu navrhl výrazné snížení výše pokuty, a to na desetinu.

Odvolací orgán nicméně neshledal důvody pro vyhovění takovému návrhu odvolatele, s ohledem na závažnost případu není ani s přihlédnutím k majetkové situaci odvolatele možné snížit výši uložené pokuty na pouhých 50.000,- Kč. Je třeba připomenout, že sankce musí splňovat represivní i preventivní účinky, tedy musí být nejen dostatečným trestem, ale musí též vést pachatele i ostatní adresáty dané právní povinnosti k tomu, aby se jejímu porušování pro příště vyvarovali. Odvolací orgán k tomu odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 6. 12. 2022, č. j. 141 A 7/2021-49: *„Citelnost pokuty je jejím zamýšleným účinkem, aby odradila pachatele přestupku od opakování porušení zákona. Jen tak může plnit funkci preventivní a represivní. Pokuta by tedy měla být pro žalobkyni citelná, nikoli však likvidační.“*

Vzhledem k polehčujícím okolnostem, které odvolací orgán shledal nad rámec těch, ke kterým přihlédl orgán prvního stupně, a zejména s ohledem na majetkové poměry odvolatele popsané výše považuje odvolací orgán za adekvátní pokutu ve výši 200.000,- Kč. Pokuta v této výši ještě naplňuje represivní i preventivní účinky, je pro odvolatele citelná, avšak nelze mít za to, že by pro něj sama o sobě měla likvidační důsledky.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu dále odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Jan Štěpánek
ústřední ředitel
České obchodní inspekce

v z. Mgr. Vlastimil Turza
vedoucí právního oddělení
podepsáno elektronicky

Česká obchodní inspekce
Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha
110 00 Praha 1, Štěpánská 44

Čj.: ČOI 84249/23/1000
Sp. zn. 139967/22/1000
SEČ 10/0334/23/11

V Praze dne 2. srpna 2023

R O Z H O D N U T Í

Inspektorát České obchodní inspekce Středočeský a Hl. město Praha se sídlem Štěpánská 44, 110 00 Praha 1 (dále také „ČOI“), věcně příslušný dle ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) a dle ustanovení § 23 odst. 1 a § 24b odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“) a místně příslušný dle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“), v řízení zahájeném podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, rozhodl v souladu s ustanovením § 93 a násl. Zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich,

takto:

I. Obviněná obchodní společnost **OMAR oil, s.r.o.**, se sídlem Zajíčkova 67, 273 41 Brandýsek, IČO 27457818, se uznává vinnou z porušení právní povinnosti, kterého se dopustila tím, že:

1. při kontrole provedené kontrolním orgánem České obchodní inspekce (dále také „ČOI“) dne 09.11.2022 u čerpací stanice PHM, na adrese Pivovarská ev. č. 96, Brandýsek 273 41, prodávala pohonnou hmotu Motorová nafta (pod názvem Diesel), nesplňující požadavek na jakost stanovený § 3 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 516/2020 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty a provedení některých dalších ustanovení zákona o pohonných hmotách (dále jen „Vyhláška č. 516/2020 Sb.“) s odkazem na ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť ve sledovaném ukazateli jakosti „Bod vzplanutí P.M.“, byla u odebraného vzorku č. 314/10/22/V zjištěna hodnota 47,5 °C, přičemž povolená minimální hodnota stanovená technickou normou ČSN EN 590, při zahrnutí nejistoty měření (dle ČSN EN ISO 4259) je 53,0 °C, prodávaná pohonná hmota tak nevyhověla limitním hodnotám jmenované ČSN; současně prodávala pohonnou hmotu automobilový benzin bezolovnatý super (BA 95), nesplňující požadavek na jakost stanovený § 3 odst. 1 písm. a) Vyhlášky č. 516/2020 Sb. s odkazem na ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť ve sledovaném ukazateli jakosti „Konec destilace“, byla u odebraného vzorku č. 315/10/22/V zjištěna hodnota 260 °C, přičemž technickou normou ČSN EN 228+A1 je povolená maximální hodnota při zahrnutí nejistoty měření (dle ČSN EN ISO 4259) je 214,0 °C, prodávaná pohonná hmota tak nevyhověla limitním hodnotám jmenované ČSN,

tedy

porušila povinnost prodávat nebo vydávat pohonné hmoty pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení, stanovenou jí ustanovením § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách,

čímž

naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách,

d á l e

2. jako prodávající, při kontrole provedené kontrolním orgánem České obchodní inspekce dne 09.11.2022 u čerpací stanice PHM, na adrese Pivovarská ev. č. 96, Brandýsek 273 41, použila k prodeji pohonných hmot výdejní stojan značky ADAST typ 8994.755/COM/VR2 M, vyr. č. 086/98/XVII, který byl označen již neplatným úředním ověřením „CM19“ a v době kontroly nebyla žádným způsobem (včetně kmenových listů k výdejnímu stojanu) doložena informace o kalibraci s platným úředním ověřením,

tedy

jako prodávající ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele nespĺnila povinnost poctivého prodeje výrobků tím, že porušila povinnost při prodeji výrobků používat měřidla, která splňují požadavky stanovené zvláštním právním předpisem upravujícím oblast metrologie, stanovenou jí ustanovením § 3 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele,

čímž

naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

II. Za spáchání výše uvedených přestupků se obviněné **ukládá** podle ustanovení § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 a ustanovením § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich **úhrnná pokuta ve výši 500 000 Kč** (slovy: pětsettisíckorunčeských).

Uloženou pokutu je obviněná povinna zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u České národní banky, č. účtu 3754-829011/0710, variabilní symbol 1103341023, konstantní symbol 1148 (převodním příkazem), nebo 1149 (poštovní poukázkou), a to **ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

III. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ustanovením § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) a s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se ukládá obviněné **povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč** (slovy: jedentisíckorunčeských).

Paušální částku nákladů řízení je obviněná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce vedený u České národní banky č. účtu 19-829011/0710, variabilní symbol 1103341023, konstantní symbol 0378 (převodním příkazem), nebo 0379 (poštovní poukázkou), a to **ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

Odůvodnění

Dne 24.05.2023 vydal správní orgán Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha České obchodní inspekce v příkazním řízení dle § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve spojení s ustanovením § 150 odst. 1 správního řádu pod čj. ČOI 58120/23/1000 příkaz na pokutu ve výši 500 000 Kč, jehož doručením obviněné dne 27.05.2023, prostřednictvím datové schránky ID DS etirdj8, jak vyplývá z doručenky č. 1194311427, bylo zahájeno správní řízení.

Proti příkazu podala obviněná dne 04.06.2023 odpor, evidovaný pod čj. ČOI 71319/23/1000, ve kterém mimo jiné uvedla, že nezpochybňuje skutková zjištění, nicméně má za to, že výše stanovené pokuty je neúměrně vysoká, neboť ČOI údajně nevzala v úvahu všechny okolnosti, za kterých byly přestupky spáchány. K těmto okolnostem blíže uvedla, že při prokazování skutkového stavu aktivně spolupracovala a následně krátce po provedené kontrole v návaznosti na skutečnost zákazu prodeje pohonných hmot byla nucena ukončit svoji činnost. Sdělila, že již v době před provedením kontroly byla údajně ve špatné finanční situaci a po informaci věřitelům (dodavatelům pohonných hmot) o skutečnosti, že byl vysloven zákaz prodeje pohonných hmot došlo z jejich strany k nátlaku na splacení dluhů. Obviněná dále uvedla, že s ohledem na tuto skutečnost byla nucena benzinovou stanicí prodat, své závazky vůči věřitelům z prodeje uhradit a v současné době je prakticky bez majetku, finančních prostředků a bude vstupovat do likvidace. Závěrem sdělila, že je v jejích možnostech zaplatit pokutu do výše 50 000 Kč.

Sdělením před vydáním rozhodnutí ze dne 07.06.2023, čj. ČOI 72078/22/1000, doručeným obviněné dne 12.06.2023 prostřednictvím jmenované datové schránky, jak vyplývá z doručenky č. 1201427331, byla obviněná vyrozuměna o tom, že byly shromážděné veškeré podklady potřebné k rozhodnutí, které správní orgán vydá nejdříve po uplynutí 10 dnů od doručení sdělení a připomenul obviněné její oprávnění, mj. navrhopvat po dobu řízení důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení stanovisko k předmětu řízení a k podkladům pro rozhodnutí. Správní orgán současně s ohledem na namítanou výši uložené pokuty obviněnou vyzval, aby příslušnými listinami doložila své osobní a majetkové poměry, ze kterých by zdejší správní orgán mohl posoudit, zda by uložená pokuta mohla mít likvidační charakter, a to zejména daňovými přiznáními vztahujícími se k zdaňovacím obdobím 2021a 2022, včetně povinných příloh, resp. účetní závěrky sestávající se z rozvahy, výkazu zisku a ztráty a z přílohy, neboť zejména podklady tvořící účetní závěrku mohou poskytnout informace blíže vypovídající o majetkové situaci obviněné, ale také tvrzenými listinami o prodeji benzinové stanice a úhradě závazků vůči věřitelům.

Na toto sdělení obviněná reagovala tím, že správnímu orgánu zaslala pouze daňová přiznání vztahující se k zdaňovacím obdobím 2021 a 2022, včetně povinných příloh, resp. účetní závěrky sestávající se z rozvahy, výkazu zisku a ztráty, ale požadované dokumenty týkající se tvrzeného prodeje benzinové stanice a dokumenty týkající se úhrady závazků vůči věřitelům neposkytla.

Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle ustanovení § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Skutkový stav od zahájení správního řízení, resp. vydání příkazu čj. ČOI 58120/23/1000 ve smyslu ustanovení § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, žádné změny nedoznal. Správní spis byl doplněn pouze o výše uvedené.

Správní orgán má za to, že skutková zjištění jsou dostatečná a prosta důvodných pochybností a použitá právní kvalifikace dopadá na vytýkané protiprávní jednání. Kontrola byla provedena na základě a v mezích zákona. Protokol o kontrole byl vyhotoven podle zákona a obsahuje zákonem stanovené náležitosti, o oprávnění osob provádějících kontrolu nemá správní orgán žádné pochybnosti, stejně jako o hodnověrnosti obsahu protokolu o kontrole.

Při rozhodování vyšel správní orgán z níže uvedených skutečností.

Z obsahu správního spisu, zejména pak z protokolu o kontrole vyhotoveného dne 22.12.2022, identifikační kód 102211090079011, dodatku protokolu o kontrole vyhotoveného dne 27.01.2023, identifikační kód 102211090079002, úředního záznamu vyhotoveného dne 09.11.2022, identifikační kód 102211090079001, úředního záznamu vyhotoveného dne 11.11.2022, identifikační kód 102211110079001, ale také z Inspekčních zpráv č. 2992/2022 ze dne 10.11.2022 a č. 2993/2022 rovněž ze dne 10.11.2022 zkušební laboratoře a inspekčního orgánu SGS Czech Republic, s.r.o., se sídlem U Trati 42, 100 00 Praha 10-Strašnice (dále jen „SGS“), má správní orgán za prokázané, že kontrolní orgán České obchodní inspekce provedl kontrolu obchodní společnosti OMAR oil, s.r.o., se sídlem Zajíčkova 67, 273 41 Brandýsek, IČO 27457818, týkající se plnění povinností dle zákona o pohonných hmotách. Rovněž má za prokázané, že se obviněná dopustila jednání, které je podrobně popsáno ve výrokové části tohoto rozhodnutí pod bodem I.

Rovněž je vhodné zmínit, že protokol o kontrole byl obviněné doručen dne 23.12.2022, prostřednictvím datové schránky ID DS etirdj8, jak vyplývá z doručky č. 1120937627, jeho dodatek byl pak doručen dne 27.01.2023, prostřednictvím jmenované datové schránky ID DS etirdj8, jak vyplývá z doručky č. 1134990027. Ve smyslu ustanovení § 13 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, v rozhodném znění (dále jen „zákon o kontrole“), obviněná podala proti kontrolnímu zjištění námitky. Tyto byly vypořádány přípisem kontrolního orgánu ze dne 04.04.2023 pod čj.: ČOI 40746/23/1000, který byl obviněné doručen dne 06.04.2023 prostřednictvím jmenované datové schránky, jak vyplývá z doručky č. 1171894354.

Správní orgán při rozhodování o porušení povinnosti obviněné, podrobně uvedené v čl. I. bodu 1. tohoto rozhodnutí, vyšel z níže uvedených skutečností.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách lze pohonné hmoty, s výjimkou elektřiny, prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) Vyhlášky č. 516/2020 Sb., požadované složení a jakost jsou splněny, odpovídá-li motorový benzin ČSN EN 228 a splňuje ukazatele jakosti stanovené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) Vyhlášky č. 516/2020 Sb., požadované složení a jakost jsou splněny, odpovídá-li motorová nafta ČSN EN 590 a splňuje ukazatele jakosti stanovené v příloze č. 2 k této vyhlášce.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách se přestupku dopustí ten, kdo prodá nebo vydá pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny, která nesplňuje požadavky

na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 téhož zákona, přičemž za tento přestupek umožňuje zákon o pohonných hmotách v ustanovení § 8 odst. 3 písm. b) uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč.

V dané věci je zřejmé, že výše uvedená kontrola obviněné byla kontrolním orgánem České obchodní inspekce započata dne 09.11.2022 u čerpací stanice pohonných hmot umístěné na adrese Pivovarská ev. č. 96, Brandýsek 273 41. V rámci kontroly byly podle ustanovení § 11 odst. 1 zákona o kontrole mj. odebrány za účelem posouzení jakosti vzorky PHM. Jednalo se o vzorek č. 314/10/22/V (motorová nafta) a vzorek č. 315/10/22/V (automobilový benzin bezolovnatý super, BA 95). Z výsledků laboratorního hodnocení zkušební laboratoře a inspekčního orgánu SGS bylo zjištěno, že obviněná prodávala pohonnou hmotu Motorová nafta (pod názvem Diesel), nesplňující požadavek na jakost, neboť ve sledovaném ukazateli jakosti „Bod vzplanutí P.M.“, byla u odebraného vzorku č. 314/10/22/V zjištěna hodnota 47,5 °C, přičemž povolená minimální hodnota stanovená technickou normou ČSN EN 590, při zahrnutí nejistoty měření (dle ČSN EN ISO 4259) je 53,0 °C, prodávaná pohonná hmota tak nevyhověla limitním hodnotám jmenované ČSN.

Dle názoru správního orgánu je ukazatel jakosti bod vzplanutí důležitým bezpečnostním ukazatelem kapalných paliv. V závislosti na bodu vzplanutí, resp. třídě nebezpečnosti, jsou stanoveny bezpečnostní požadavky pro jejich skladování, distribuci a použití. Je nutné uvést, že nižší bod vzplanutí, než je pro daný typ paliva předepsán, představuje vždy zvýšené požární-bezpečnostní riziko. Tedy i v daném případě nižší bod vzplanutí, než je pro motorovou naftu stanoven, představuje jmenované zvýšené riziko. Jde o bezpečnostní parametr, který je také indikátorem kontaminace motorové nafty. Lze uvést, že zjištěná odchylka od stanovených limitních hodnot zpravidla signalizuje kontaminaci pohonné hmoty nežádoucí příměsí, v případě motorové nafty například benzínem. Vliv této odchylky na motor vozidla a na životní prostředí je nezanedbatelný. Zjištěné pochybení nelze bagatelizovat ani z toho důvodu, že zákazník očekává, že zakoupí pohonnou hmotu, která splňuje stanovené jakostní požadavky. Zákazník je tak poškozen již jen tím, že toto jeho očekávání není naplněno. U motorové nafty pak hrozí riziko zhoršené mazivosti, čímž vzniká nebezpečí poškození motoru, resp. vyšší opotřebení palivové soustavy. Ani v případě minimálních odchylek nelze zcela vyloučit, že by v případě používání nejakostní motorové nafty nemohlo dojít k poškození motorů vozidel, a to zejména z dlouhodobého hlediska. Materiální stránka přestupku byla nepochybně naplněna. V tomto případě byl zjištěn bod vzplanutí o 5,5 °C nižší, než je minimální hodnota stanovená technickou normou ČSN EN 590+A:2018. Nejedná se tedy o nikterak zanedbatelný rozdíl, na druhou stranu nejde ani o takovou hodnotu, při níž by pravděpodobnost vzniku nežádoucích důsledků byla vysoká. V daném případě je třeba hodnotit toto porušení jako nikoli zanedbatelné, neboť zjištěný teplotní rozdíl u sledovaného ukazatele bodu vzplanutí je uvedených 5,5 °C, a to již po zahrnutí nejistoty měření.

Současně bylo zjištěno, že obviněná prodávala pohonnou hmotu automobilový benzin bezolovnatý super (BA 95), nesplňující požadavek na jakost, neboť ve sledovaném ukazateli jakosti „Konec destilace“, byla u odebraného vzorku č. 315/10/22/V zjištěna hodnota 260 °C, přičemž technickou normou ČSN EN 228+A1 je povolená maximální hodnota při zahrnutí nejistoty měření (dle ČSN EN ISO 4259) je 214,0 °C, prodávaná pohonná hmota tak nevyhověla limitním hodnotám jmenované ČSN.

Výsledkem analýzy automobilového benzínu tak byla zjištěna odchylka 46 °C v ukazateli konec destilace od normou stanovené limitní hodnoty (při zahrnutí nejistoty měření). Zjištěnou odchylku 46 °C vyhodnotil správní orgán jako závažnou, tj. jako okolnost výrazně přitěžující. Naměřený vysoký konec destilační křivky je zpravidla způsoben kontaminací vysokovroucími složkami, zejména motorovou naftou. To má vliv na oktanové číslo automobilového benzínu, snížení jeho těkavosti, přičemž následkem je zhoršení spalování, nižší výkon zážehového motoru, zvýšení spotřeby paliva a zhoršení startovatelnosti motoru zejména při nižších

teplotách. Takto vysoká odchylka rovněž může způsobit naředění olejové náplně, což ve svém důsledku může vést ke snížení mazací schopnosti motoru a následnému zvýšení úsad. I zde byla materiální stránka přestupku nepochybně naplněna. Současně i v tomto případě zjištěné pochybení nelze bagatelizovat rovněž z toho důvodu, že zákazník očekává, že zakoupí pohonnou hmotu, která splňuje stanovené jakostní požadavky. Zákazník je tak poškozen již jen tím, že toto jeho očekávání není naplněno.

Prodejem výše uvedených pohonných hmot tak obviněná porušila ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť prodávala PHM nesplňující požadavky na jakost stanovené jmenovanou ČSN.

Správní orgán podotýká, že to, jakým způsobem došlo ke vzniku nejakosti pohonné hmoty, není v dané věci rozhodující. Odpovědnost prodávajícího za přestupek podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách je objektivní. Nezáleží tedy na míře zavinění, k naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku může dojít i zcela nezaviněně, postačuje zjištění, že došlo k prodeji pohonné hmoty, která neodpovídá stanoveným jakostním ukazatelům. Odvolatel se nemůže zprostit své odpovědnosti poukázáním na to, že on nejakost pohonné hmoty nezapříčinil.

Správní orgán má za prokázané, že obviněná obchodní společnost jednáním popsaným v čl. I., bodu 1. výrokové části rozhodnutí, porušila povinnost prodávat nebo vydávat pohonné hmoty pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení, stanovenou jí ustanovením § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a naplnila tak skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách. Porušením uvedené právní povinnosti se tak obviněná dopustila shora popsaného přestupku, za jehož spáchání se podle ustanovení § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách uloží pokuta do výše 5 000 000 Kč.

Správní orgán při rozhodování o porušení povinnosti obviněné, podrobně uvedené v čl. I. bodu 2. tohoto rozhodnutí, vyšel z níže uvedených skutečností.

Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele je spotřebitelem fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele je prodávajícím podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele je prodávající povinen při prodeji výrobků používat měřidla, která splňují požadavky stanovené zvláštním právním předpisem upravujícím oblast metrologie.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, v rozhodném znění (dále jen „zákon o metrologii“), měřidla slouží k určení hodnoty měřené veličiny. Spolu s nezbytnými pomocnými měřicími zařízeními se pro účely tohoto zákona člení na:

- a) etalony;
- b) pracovní měřidla stanovená (dále jen "stanovená měřidla");
- c) pracovní měřidla nestanovená (dále jen "pracovní měřidla");
- d) certifikované referenční materiály a ostatní referenční materiály, pokud jsou určeny k funkci etalonu nebo stanoveného nebo pracovního měřidla.

Podle ustanovení § 3 odst. 3 písm. a) zákona o metrologii stanovená měřidla jsou měřidla, která Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví vyhláškou k povinnému ověřování s ohledem na jejich význam v závazkových vztazích, například při prodeji, nájmu nebo darování věci, při poskytování služeb nebo při určení výše náhrady škody, popřípadě jiné majetkové újmy.

Podle ustanovení § 2 vyhlášky č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu a kterou je prováděn zákon o metrologii,

v rozhodném znění, podléhají schvalování typu a ověřování měřidla, jejichž druhy jsou uvedeny v příloze k této vyhlášce. Dle této přílohy mezi stanovená měřidla také patří podle bodu 1.3.12 měřidla a měřicí sestavy protečeného množství kapalin jiných než voda nebo než zkapalněné plyny, u nichž je doba platnosti ověření 2 roky.

Podle ustanovení § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se prodávající dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost poctivého prodeje výrobků nebo poskytování služeb podle § 3 téhož zákona.

V dané věci je zřejmé, že obviněná při kontrole provedené kontrolním orgánem České obchodní inspekce dne 09.11.2022 u čerpací stanice PHM, na adrese Pivovarská ev. č. 96, Brandýsek 273 41, nesplnila povinnost poctivého prodeje výrobků tím, že použila k prodeji pohonných hmot výdejní stojan značky ADAST typ 8994.755/COM/VR2 M, výr. č. 086/98/XVII, který byl označen již neplatným úředním ověřením „CM19“.

Jednáním popsáním v čl. I., bodu 2. výrokové části rozhodnutí, tak obviněná obchodní společnost jako prodávající ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele nesplnila povinnost poctivého prodeje výrobků tím, že porušila povinnost při prodeji výrobků používat měřidla, která splňují požadavky stanovené zvláštním právním předpisem upravujícím oblast metrologie, stanovenou jí ustanovením § 3 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele a naplnila tak skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Porušením uvedené právní povinnosti se tak obviněná dopustila shora popsaného přestupku, za jehož spáchání se podle ustanovení § 24 odst. 17 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele (ve znění účinném do 05.01.2023) uloží pokuta do výše 5 000 000 Kč.

V souladu s kontrolním zjištěním vzal tedy správní orgán za prokázané, že se obviněná obchodní společnost jednáním popsáním v čl. I. výrokové části rozhodnutí dopustila jmenovaných přestupků. Správní orgán tedy považuje skutková zjištění uvedená v čl. I., bodech 1. a 2. za dostatečná a odpovědnost obviněné za plně prokázanou.

Obecně lze uvést, že odpovědnost právnické osoby za přestupek je odpovědností objektivní, tj. obligatorním znakem skutkové podstaty přestupku není zavinění, neboť k vyvození odpovědnosti právnické osoby za spáchaný přestupek postačuje již okolnost porušení nebo nesplnění povinnosti stanovené zákonem. Tato odpovědnost však není odpovědností absolutní, neboť ke zmírnění této tvrdosti v konkrétním případě slouží institut tzv. liberace, tj. zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek. Ke zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek dochází v souladu s ustanovením § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich tehdy, jestliže právnická osoba prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. V takovém případě právnická osoba za spáchaný přestupek neodpovídá. Vynaložení veškerého úsilí musí právnická osoba v rámci přestupkového řízení prokázat, což však obviněná neučinila, neboť tato nevedla žádné argumenty svědčící pro závěr, že by vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránila.

Dále k výše uvedené argumentaci obviněné.

Jak již výše uvedeno, obviněná nezpochybnila skutková zjištění, resp. spáchaná provinění, nicméně brojí proti výši uvedené pokuty s tím, že by tato měla být údajně likvidační. Správní orgán prostudoval zaslané výkazy a vzal do úvahy obviněnou zmiňované argumenty v rámci možnosti přehodnocení výše uložené pokuty a po náležitém uvážení dospěl k závěru, že zde nejsou na místě důvody, pro které by bylo možné pokutu snížit. Pokuta odpovídá okolnostem daného případu a v důsledku jejího uložení nevzniknou nedůvodné rozdíly při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů. Z přiznání k dani z příjmů právnických osob

za zdaňovací období roku 2021, resp. z povinných příloh (rozvahy a výkazu zisku a ztráty) bylo zjištěno, že obviněná měla čistý obrat za účetní období roku 2021 ve výši 5 825 000 Kč (č. řádku 56) a výsledek hospodaření za účetní období roku 2021 ve výši -242 000 Kč (č. řádku 55). Dále z přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2022, resp. z povinných příloh bylo zjištěno, že obviněná měla čistý obrat za účetní období roku 2022 ve výši 4 961 000 Kč (č. řádku 56) a výsledek hospodaření za účetní období roku 2022 ve výši -1 097 000 Kč (č. řádku 55). Tvrzení obviněné, že byla nucena benzinovou stanicí prodat, uhradit své závazky vůči věřitelům, že v současné době je prakticky bez majetku a bude vstupovat do likvidace nebylo možné ověřit, neboť ačkoli byla k doložení těchto tvrzení vyzvána, žádné dokumenty k těmto tvrzeným okolnostem neposkytla. Nahlédnutím do obchodního rejstříku bylo správním orgánem zjištěno, že tato není v likvidaci, nebylo rovněž zahájeno insolvenční řízení. Neprokázaná tvrzení týkající se majetkové situace tak považuje správní orgán spíše za účelová, a to rovněž s ohledem na rozporuplná tvrzení obviněné, kdy tato na straně jedné uvádí, že je prakticky bez majetku a na straně druhé navrhuje snížení pokuty, resp. nabízí zaplacení pokuty ve výši 50 tis. Kč. Je nepochybné, že uložená pokuta ve výši 500 000 Kč, i přes čistý roční obrat obviněné za rok 2021 ve výši cca 5,8 mil. Kč a za rok 2022 ve výši cca 5 mil. Kč, není pro obviněnou bezvýznamnou položkou, zejména s ohledem na její vysoké náklady a z toho vyplývající záporný výsledek hospodaření jak za rok 2021, tak i 2022. Nicméně správní orgán je toho názoru, že sankce za protiprávní jednání musí s sebou nést mj. také přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby byla vedena k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázána. V daném případě, a to s poukazem na závažnost obviněné vytýkaných jednání po náležitém uvážení dospěl správní orgán k závěru, že zde nejsou na místě důvody, pro které by bylo vhodné pokutu snížit. Správní orgán uloženou pokutu považuje za adekvátní zjištěnému porušení právních povinností a nepovažuje ji za likvidační. Navíc nic nebrání obviněné požádat o povolení splátek pokuty. Je třeba znovu připomenout, že za tento přestupek lze uložit pokutu až do výše 5 000 000 Kč.

Lze tedy uzavřít, že obviněná obchodní společnost všemi uvedenými skutky, které jsou podrobně popsány ve výroku čl. I. tohoto rozhodnutí naplnila skutkové podstaty tam jmenovaných přestupků.

Podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je přestupek společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. O věc do té míry bagatelní, že by již nešlo hovořit o naplnění materiální stránky přestupku, se v projednávaném případě nejednalo.

Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ukládá v § 88 odst. 1 správnímu orgánu projednat ve společném řízení přestupky, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, k jejichž projednání je příslušný též správní orgán.

Ukládání správních trestů za více přestupků upravuje § 41 zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, který v odst. 1 uvádí, že za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Z výše uvedeného je zřejmé, že oba přestupky jsou stejně trestné. Nicméně za závažnější považuje správní orgán přestupek podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, spočívající v povinnosti prodávat nebo vydávat pohonné hmoty pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení, neboť dle názoru správního orgánu v daném případě mohlo u tohoto přestupku dojít k závažnějšímu následku.

Při určení druhu a výměry správního trestu přihlédl správní orgán ve smyslu ustanovení § 37 písm. a) a c) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku a dále k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem v intencích demonstrativního výčtu jednotlivých skutečností uvedených v § 38, § 39 a § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky, která v daném případě hrají svou roli.

Podle ustanovení § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména

- a) k povaze a závažnosti přestupku,
- b) k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení,
- c) k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem,
- d) u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo,
- e) u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku,
- f) u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku,
- g) u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti,
- h) u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užitky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán,
- i) u pokračujícího, trvajícího a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.

Podle ustanovení § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je povaha a závažnost přestupku dána zejména

- a) významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen,
- b) významem a rozsahem následku přestupku,
- c) způsobem spáchání přestupku,
- d) okolnostmi spáchání přestupku,
- e) u fyzické osoby též druhem a mírou jejího zavinění, popřípadě pohnutkou,
- f) délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele,
- g) počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.

Podle ustanovení § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se jako k polehčující okolnosti přihlédne zejména k tomu, že pachatel

- a) spáchal přestupek ve věku blízkém věku mladistvých,
- b) spáchal přestupek, aby odvrátil útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela naplněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, nebo překročil meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost,
- c) napomáhal k odstranění škodlivého následku přestupku nebo dobrovolně nahradil způsobenou škodu,
- d) oznámil přestupek správnímu orgánu a při jeho objasňování účinně napomáhal, nebo
- e) spáchal přestupek pod vlivem hrozby nebo nátlaku anebo pod tlakem podřízenosti nebo závislosti na jiném.

Podle ustanovení § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich se jako k přitěžující okolnosti přihlédne zejména k tomu, že pachatel

- a) spáchal přestupek tak, že využil něčí bezbrannosti, podřízenosti nebo závislosti na jiné osobě,

- b) spáchal více přestupků,
- c) spáchal přestupek opakovaně,
- d) zneužil ke spáchání přestupku svého zaměstnání, postavení nebo funkce,
- e) spáchal přestupek jako člen organizované skupiny, nebo
- f) spáchal přestupek na dítěti, osobě těhotné, nemocné, zdravotně postižené, vysokého věku nebo nemohoucí.

Povahu a závažnost přestupku dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách vyhodnotil správní orgán zejména ve vztahu k významu zákonem chráněného zájmu, jímž je v posuzovaném případě zájem společnosti na ochraně spotřebitele před prodejem nekvalitních výrobků, zde nekvalitních pohonných hmot a s tím související zájem společnosti na ochraně majetku osob. Závažnost tohoto přestupku hodnotil správní orgán také s ohledem na hledisko závažnosti případných následků přestupku. Vychází ze jmenovaného ustanovení, podle kterého se přestupku dopustí ten, kdo prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 téhož zákona. Jak již výše uvedeno, prodávající tedy nese objektivní odpovědnost za jakost jím prodávaných pohonných hmot, to znamená, že pro vznik jeho odpovědnosti není rozhodující zavinění. Stačí pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní přestupek. Zjištěný přestupek má charakter přestupku ohrožovacího. Postačí, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat. Z tohoto pohledu správní orgán zjištěnou odchylku u automobilového benzínu zhodnotil tak, že jde o pochybení závažné, neboť rozdíl (ve sledovaném ukazateli konec destilace) je plných 46 °C. Tato okolnost podstatně zvyšuje nebezpečnost přestupku a jeho následku, kterým může být v krajním případě i poškození motorového vozidla. Dále zjištěnou odchylku 5,5 °C u sledovaného ukazatele bod vzplanutí u pohonné hmoty motorová nafta správní orgán vyhodnotil jako nikoli zanedbatelnou, kterou však dle jeho názoru nelze hodnotit ani jako přitěžující, ani jako polehčující. Způsob spáchání přestupku spočívající v prodeji pohonných hmot nesplňujících jakostní kritéria považuje správní orgán za typický pro uvedený druh deliktu, a proto jej nehodnotí ani ve prospěch, ani k tíži obviněné. Povahu a závažnost přestupku dle ustanovení § 24 odst. 7 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele vyhodnotil správní orgán rovněž zejména ve vztahu k významu zákonem chráněného zájmu, jímž je v posuzovaném případě také zájem společnosti na ochraně spotřebitele, jakožto ze své podstaty slabšího subjektu v závazkovém vztahu mezi prodávajícím a spotřebitelem, dále také zájem společnosti na poctivosti prodeje, přičemž jednáním obviněné byl uvedený zájem společnosti porušen. Pokud jde o způsob spáchání přestupku, vycházel správní orgán z okolnosti, že u tohoto druhu přestupku se jedná o typický způsob jeho spáchání, nehodnotil tuto okolnost správní orgán ani ve prospěch, ani v neprospěch obviněné. V okolnostech spáchání u obou přestupků neshledal správní orgán žádnou skutečnost, kterou by mohl hodnotit z pohledu povahy a závažnosti přestupků. Zvláštní okolnosti spáchání přestupků nebyly správním orgánem zjištěny. Při určení výměry pokuty přihlédl správní orgán jako k okolnosti přitěžující ve smyslu ustanovení § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tedy, že obviněná spáchala více přestupků. Dále vzal správní orgán v úvahu jako okolnost ve prospěch obviněné, že se v rozhodném období jednalo o první porušení právních předpisů, dozorovaných ČOI. Další polehčující okolnosti nebyly správním orgánem shledány, nicméně správní orgán v tomto smyslu reflektoval ekonomickou situaci v České republice ovlivněnou pandemií viru SARS-CoV-2. Přičemž tuto okolnost, která se projevuje ztížením podnikatelského prostředí, vzal částečně v úvahu při určování výměry pokuty, i když na druhou stranu je třeba uvést, že činnost v oblasti provozování čerpacích stanic s palivy a mazivy nebyla ze strany státní regulace nijak omezena.

Zbývající zákonem o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich stanovená kritéria, uvedená ve výše jmenovaných ustanoveních § 37 až § 40, nejsou v posuzovaném případě relevantní a na výši uložené pokuty proto nemají vliv. Za adekvátní má tak správní orgán v daném případě pokutu ve shora uvedené výši, což je sankce stanovená v jedné desetině zákonné sazby, která dle názoru správního orgánu odpovídá zákonem stanoveným kritériím a dostatečně plní i svou preventivní a represivní úlohu. Je třeba znovu připomenout, že za uvedené přestupky lze uložit úhrnnou pokutu až do výše 5 000 000 Kč. Vzhledem k tomu, že nebyly uvedeny žádné skutečnosti, které by mohly mít zásadní vliv na zjištěný skutkový stav, správní orgán tak byl nucen setrvat na původní výši pokuty a považuje uloženou pokutu ve výši 500 000 Kč za adekvátní zjištěnému porušení právní povinnosti.

Při posuzování represivní a preventivní úlohy ukládané sankce přihlížel správní orgán k rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn. 10 Ca 250/2003: *„Preventivní úloha postihu nespočívá jen v účinku vůči žalobci. Postih musí mít sílu odradit od nezákonného postupu i jiné nositele stejných zákonných povinností; tento účinek pak může vyvolat jen postih odpovídající významu chráněného zájmu, včas a věcně správně vyvozený. Jde-li o finanční postih, musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být nikoli pro něho zanedbatelný, a nutně tak musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by totiž postih delikventa smysl postrádal“*, a k usnesení Nejvyššího správního soudu 1 As 9/2008, které mimo jiné uvádí, že: *„Aby pokuta za jiný správní delikt naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele“*.

Správní orgán při svém rozhodování dbal, aby přijaté řešení bylo ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Po zvážení všech zjištěných skutečností přistoupil správní orgán k uložení pokuty ve shora uvedené výši, která je dle názoru správního orgánu vzhledem ke všem kritériím posuzování zjištěného protiprávního jednání v souladu se zásadou přiměřenosti uplatňovanou ve správním řízení a dostatečně plní svou preventivní i represivní úlohu. Je však třeba mít na paměti, že sankce za protiprávní jednání musí s sebou nést mj. také přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby tato byla vedena k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázána. Za prakticky totožné (výše uvedené) skutkové situace tak správní orgán neshledal ani důvody pro snížení uložené pokuty, pokutu ve výši 500 000 Kč považuje za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu a dostatečně splňující represivní i preventivní účinky.

Závěrem je nutné poznamenat, že správní orgán byl rovněž nucen, jak uvedeno v čl. III. výrokové části tohoto rozhodnutí, rozhodnout i o nákladech řízení, neboť podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán účastníku, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra České republiky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v rozhodném znění.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k ústřednímu řediteli České obchodní inspekce, a to prostřednictvím podepsaného ředitele inspektorátu České obchodní inspekce. Tato lhůta se počítá ve smyslu § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po dni, kdy došlo k jeho doručení. Nebude-li podáno odvolání v zákonné lhůtě 15 dnů a nebude-li peněžitá pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným správním orgánem.

Mgr. Karel Mojžíš
ředitel České obchodní inspekce
Inspektorát Středočeský a Hl. m. Praha
se sídlem v Praze
v z. PaedDr. Jiří Němeček
podepsáno elektronicky